

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **xxxxxx**
zastoupeného: **JUDr. Petr Novotný**, advokát,
se sídlem Slezská 874/36, Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**,
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.7.2017, č.j. MV-43942-4/SO-2017

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí ministerstva vnitra ze dne 15. 9. 2016, čj. OAM-8012-9/DP-2016. Ve správním řízení bylo pravomocně zastaveno řízení ve věci žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „podnikání – OSVČ“ podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*správní řád*“). Žádost byla podána podle ust. § 44a

zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o pobytu cizinců“).

[2] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení, včetně zrušení prvostupňového správního rozhodnutí, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uvedl tyto žalobní body, jimiž je soud při svém přezkumu vázán. Nejprve velice obecně uvedl, že rozhodnutí je v rozporu s ust. § 2 odst. 1, 3 a 4 správního řádu, aniž by tuto argumentaci konkrétně rozvedl. Dále uvedl, že v průběhu správního řízení vysvětlil správnímu orgánu ospravedlnitelné důvody vzniku dluhu na pojistném na sociálním zabezpečení (vážné zdravotní problémy v rodině, kvůli nimž musel posílat peníze na Ukrajinu). Dále uvedl, že zastavení řízení je nepřiměřeným zásahem do jeho soukromého a rodinného života, neboť pokud se bude muset vrátit do domovské vlasti, kde v současné době panuje katastrofální situace, bude se jednat o zásah do jeho života, neboť ztratí zdroj své obživy, navíc uvedl, že v zemi původu probíhá dlouhodobý ozbrojený konflikt. Tento konflikt nepolevuje na intenzitě, neboť jsou neustále hlášeny přestřelky včetně mrtvých mezi příslušníky vojenských jednotek, ale také mezi civilním obyvatelstvem. Znovu uvádí, že by přišel o zdroj obživy, což je pro jeho rodinu ekonomicky likvidační, neboť na Ukrajině není žádná práce ani obživa.

[3] V další části žaloby žalobce uvedl, že výrok rozhodnutí je v rozporu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, kdy má na zdejším území vytvořeno stabilní sociální zázemí, včetně pevných sociálních vazeb a vztahů. Znovu poukazuje na situaci na Ukrajině, argumentaci opakuje. Konkrétněji znovu uvedl, že se správní orgán měl zabývat důvody podle ust. § 174a zákona o pobytu cizinců.

[4] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, přičemž odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

[5] Ústní jednání dne 22. listopadu 2018 bylo konáno v nepřítomnosti řádně omluveného žalovaného. Žalobce na něm setrval na svém procesním návrhu.

[6] V odůvodnění napadeného správního rozhodnutí je mj. uvedeno, že ministerstvo vnitra ve svém rozhodnutí vyšlo z toho, že podaná žádost trpí vadami, neboť neobsahuje veškeré zákonem stanovené náležitosti, proto vyzvalo žalobce, aby je odstranil, což učinil úkonem dne 5. 5. 2016, kdy doložil fotografii, doklad o zajištění ubytování, platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za rok 2015, potvrzení finančního úřadu o neexistenci daňových nedoplatků; doložen nebyl doklad o cestovním zdravotním pojištění a potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení o nedoplatcích. V podaném odvolání uváděl skutkově obdobné okolnosti, jako v podané žalobě, dluh na pojistném na sociálním zabezpečení a penále činil 67 872 Kč, žalobce se zavázal jej postupně uhradit.

[7] K důvodům prvostupňového rozhodnutí a odvolacím námitkám je dále v odůvodnění uvedeno, že ministerstvo vnitra náležitě vyzvalo žalobce k odstranění vad žádosti, přes tuto skutečnost nebyl doložen v příslušné lhůtě doklad o cestovním zdravotním pojištění a potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení o nedoplatcích. Pokud nemohl určitý úkon učinit v řízení před správním orgánem prvního stupně, měl tak učinit spolu s odvoláním proti rozhodnutí podle ust. § 82 odst. 4 správního řádu, což však

zjevně neučinil. Doklady doložené dne 21. 11. 2016 nelze považovat za novou skutečnost ve smyslu uvedené ustanovení správního řádu. V dané věci není možné meritorně rozhodnout, neboť k žádosti nebyly doloženy všechny doklady, které jsou ze zákona nutné. Žalobce měl na obstarání dokladů od podání žádosti do vydání prvostupňového správního rozhodnutí 5 měsíců, což je lhůta dostatečná. Ohledně námitky porušení ust. § 36 odst. 3 správního řádu je uvedeno, že usnesení o zastavení řízení není meritorním rozhodnutím. Ohledně námitky nepřiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života je uvedeno, že usnesení o zastavení řízení je procesním rozhodnutím, kdy není povinnost zkoumat dopad tohoto rozhodnutí (žalovaný poukázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 1. 2016, čj. 15 A 20/2015-45).

[8] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[9] Podle ust. § 46 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném v rozhodné době: „K žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání je cizinec povinen předložit (a) náležitosti podle § 31 odst. 1 písm. a), d) a e), (b) doklad prokazující, že úhrnný měsíční příjem cizince a společně s ním posuzovaných osob pobývajících na území nebude nižší než součet částek životních minim^{9d)} cizince a s ním společně posuzovaných osob a nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem^{9e)} nebo částky, kterou cizinec věrohodně prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení své a společně posuzovaných osob; společně posuzovanými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí osoby uvedené v § 4 odst. 1 zákona o životním a existenčním minimu za podmínek uvedených v § 4 odst. 2 a 3 zákona o životním a existenčním minimu; za příjem se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídatku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije; na požádání je cizinec povinen předložit též prohlášení o zproštění povinnosti mlčenlivosti finančního úřadu, a to v plném rozsahu údajů, za účelem ověření úhrnného měsíčního příjmu žadatele a společně s ním posuzovaných osob; pokud cizinec předložil k žádosti doklad o příjmu s ním společně posuzované osoby, je povinen na požádání předložit též její prohlášení o zproštění povinnosti mlčenlivosti, (c) doklad o zápisu do příslušného rejstříku, seznamu nebo evidence³⁰⁾, (d) potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že nemá vymahatelné nedoplatky, a potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti³⁶⁾ včetně penále. Není-li cizinec daňovým subjektem nebo plátcem pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, předloží doklad vydaný finančním úřadem nebo okresní správou sociálního zabezpečení potvrzující tuto skutečnost, (e) jde-li o cizince, který je statutárním orgánem obchodní společnosti anebo družstva nebo jeho členem, dále potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že tato obchodní společnost nebo družstvo nemá vymahatelné nedoplatky, a potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že tato obchodní společnost nebo družstvo nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále, (f) na požádání platební výměr daně z příjmu, (g)

doklad o cestovním zdravotním pojištění po dobu pobytu na území, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j, a na požádání doklad o zaplacení pojistného uvedeného na dokladu o cestovním zdravotním pojištění; to neplatí, jde-li o případy uvedené v § 180j odst. 4.“

[10] V souzené věci vycházely správní úřady z toho, že žalobce nedoložil náležitost, která vyplývá ze zákona a která je potřebná k tomu, aby mohly příslušnou žádost věcně posoudit, a proto řízení zastavily, neboť nedoložením tohoto dokladu příslušné zákonné podmínky posoudit nelze a není možné tak v příslušném správním řízení (řízení o žádosti o prodloužení doby pobytu) pokračovat. S tímto hodnocením soud souhlasí, neboť má oporu v zákoně; po žalobci bylo požadováno předložení příslušného potvrzení, které je přímo shora uvedeno v příslušném zákonném ustanovení. Pokud jej tedy žalobce nepředložil, jednalo se o neúplnou žádost, a pokud tuto vadu v příslušné době, která mu byla správním orgánem určena, neodstranil, nemohlo být ze strany ministerstva i žalovaného rozhodnuto jinak, než tak, že bylo řízení zastaveno.

[11] Pokud žalobce v žalobě poměrně nekonkrétně uvádí, že rozhodnutí je v rozporu s principy podle ust. § 2 správního řádu, pak soud nic takového nevidí – v rozhodnutí je uveden rozhodovací důvod s jasným zákonným posouzením příslušné situace, který odpovídá zákonu a není nijak patrné, že by mohlo být rozhodnuto jiným způsobem.

[12] Ohledně důvodů, které žalobce v žalobě uvádí, lze pouze konstatovat, že ty se k samotnému rozhodnutí a jeho rozhodovacímu důvodu nevážou. Žalobci nebyl žádný pobytový status odnímán, ani nebyl nijak věcně hodnocen jeho pobyt na zdejším území, ale bylo rozhodováno o tom, že žalobce nedoložil doklad, který může doložit pouze on, jehož doložení zákon v příslušném správním řízení vyžaduje, ačkoliv k tomu byl řádně vyzván. Proto skutečnosti, proč tak ve stanovené době neučinil, případně z jakého důvodu nemohl této své povinnosti dostát, nemohou být nijak hodnoceny, neboť o ničem takovém nebylo rozhodováno.

[13] Pokud žalobce namítal, že nebyl hodnocen dopad rozhodnutí podle ust. § 174a zákona o pobytu cizinců, pak je nutné odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. ledna 2017, čj. 9 Azs 288/2016 – 30, podle jehož právní věty (rozhodnutí je dostupné na www.nssoud.cz): „Ustanovení § 174a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, stanoví pouze to, jakými okolnostmi se má správní orgán zabývat v případech, kdy je povinen zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona. Na základě daného ustanovení však nelze určit, u kterých rozhodnutí má správní orgán povinnost přiměřenost dopadů zkoumat. To je nutno zhodnotit na základě jiných částí právního řádu než § 174a zákona o pobytu cizinců na území České republiky.“

[14] V tomto případě vůbec věcně nebyly hodnoceny důvody pro pobyt žalobce na území České republiky, ale bylo vydáno procesní rozhodnutí v tom smyslu, že důvody pro posuzování pobytu a jeho prodlužování vůbec nebudou ve správním řízení hodnoceny a zkoumány. Takové rozhodnutí vylučuje ze své povahy aplikaci ust. § 174a zákona o pobytu cizinců, a žalovaný tak nijak nepochybil, pokud tímto způsobem postupoval.

[15] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 22. listopadu 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu